

čolniču privesla, za rešene dragocenosti novo lepšo stanovališče. Tebe pa čaka, ko se tvoj čolniček razbije, rajska domovina na onih presrečnih bregovih, kamor ti severnica tvoja — sv. vera kaže. Tam ti zgubo zemeljskih zakladov stotero povrne nad zvezdami vladar.

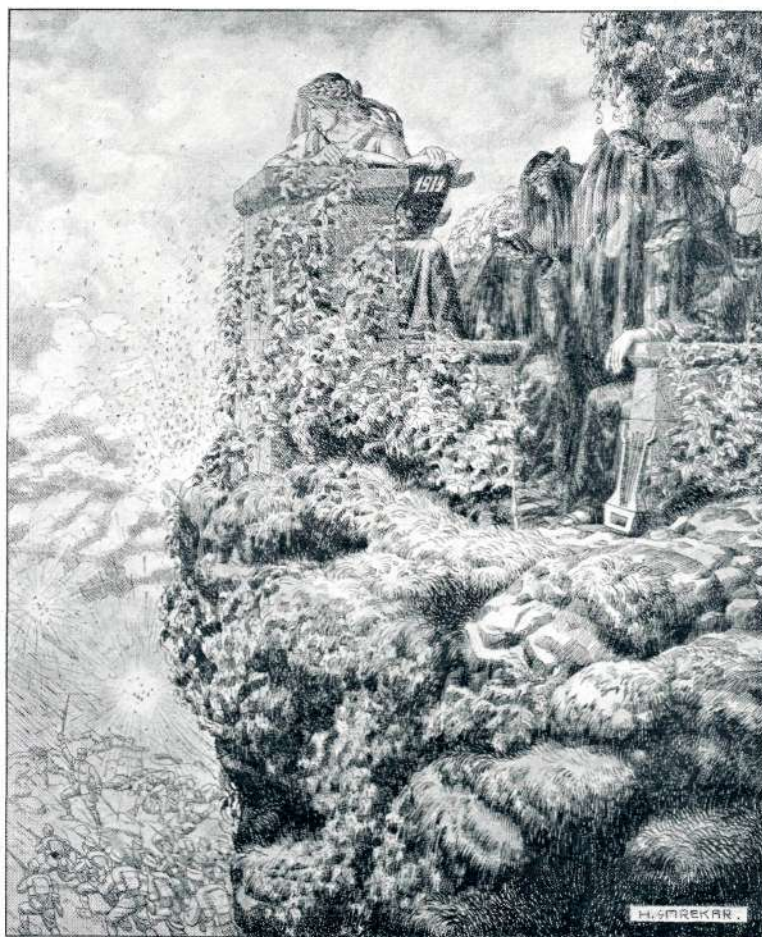
Lístnica uredništva.

Tudi naš list je moral plačati težkemu času svoj tribut. Trije njegovi najvnetejši sotrúdniki so zamenjali pero s puško. Stanko Majcen, dr. Franc Stelè in dr. Jakob Šilc so morali sredi dela v Galicijo. Dr. Šilc nam piše: »Tu sedim v Budimpešti v bolnišnici in vsak dan mi izginja kapljica za kapljico korajže.

Prvič smo bili v ognju 26. avgusta in potem neprestano do 2. septembra. Prvi dan takozvane lvske bitke (mislim v torek 8. septembra) sem dobil dva strela iz strojne puške v levo in desno stegno... Padel sem med tri ranjene Ruse, eden, mrtev, mi je bil za zglavje. Do naših tri ure nazaj. Slednjič pride Bošnjak in tega poprosim, naj privede še dva, da me v mraku odneseta k našim. Res so me dobri fantje odnesli... V Budimpešti mi je zdravnik desno rano operiral.« — O Stanku Majcenu in dr. Steletu nimamo nobenih glasov.

* * *

Ni čas, da bi odgovarjali na »Vedino« polemiko. Medtem se bo »Vedin« slovstvenik morda tudi naučil podpisovati vsaj v polemikah, če je že sklenil, da ostane anonimen v ocenah.

Inter arma silent musae.